

بررسی آنزیم گلوکز شش فسفات دهیدروژناز (G-6-PD) در دونوره‌های حرفه‌ای شهر تهران

دکتر شموئیل رهبر *   دکتر ماهر و میراحمدیان *
دکتر پرویز بهادری *   دکتر فروزنده برلیان **

خلاصه :

جهت بررسی و تعیین میزان فعالیت آنزیم G-6-PD در ۷۳۸ نفر خون‌دهندگان که به‌بخش انتقال خون بیمارستان رازی مراجعه نموده‌اند اندازه‌گیری فعالیت آنزیم فوق با دو روش مورد مطالعه قرار گرفت .

۱- روش کیفی^۱ بطور فلورسنت نقطه‌ای .

۲- روش کمی^۲ با متد اسپکتروفتومتری U. V.

از تعداد کل ۷۳۸ نفر دونوره‌های حرفه‌ای، ۲۰ نفر بکلی فاقد فعالیت آنزیم G-6-PD بودند و در ۵ نفر فعالیت آنزیم از حد طبیعی کمتر و ۷۱۳ نفر بقیه فعالیت آنزیمی طبیعی داشتند که بر طبق بررسی‌های انجام شده تعداد قابل ملاحظه‌ای از دهندگان خون به نقصان فعالیت آنزیم مذکور مبتلا میباشند . بنابراین پیشنهاد می‌گردد که از کلیه خون‌دهندگان آزمایش تعیین فعالیت آنزیم G-6-PD بعمل آید و چنانچه فاقد فعالیت این آنزیم باشند از انتقال خون این افراد به بیماران مبتلا به فاویسم حتی - الامکان خودداری گردد .

مقدمه :

نقصان فعالیت آنزیم گلوکز شش فسفات دهیدروژناز در گلبولهای قرمز به مقیاس زیادی در نواحی مختلف دنیا پراکنده می‌باشد .

تعداد بیشماری از موارد کم‌خونی‌های همولتیک که در اثر داروها و مواد اکسید کننده بوجود می‌آید نظیر فاویسم و نیز برخی از کم‌خونی‌های همولتیک نوزادان و همچنین عده‌ای از کم‌خونی‌های همولیزبائی غیر اسفروسیتی مزمن را مربوط به نقصان

* گروه بیولوژی کاربردی مرکز علوم پایه پزشکی دانشگاه تهران
** انتقال خون مرکز پزشکی رازی

فعالیت آتریم گلوکر شش فسفات دهیدروژناز میدانند (۱۵) .

نخستین گزارش مربوط به پیدایش کم‌خونی همولتیک ناشی از تجویز داروی پاماکین در مبتلایان به مالاریا در سال ۱۹۲۶ توسط کوردز^۱ انتشار یافت و پس از آن حساسیت به داروها و مواد مختلفی که سبب هملیز میگردند مورد مطالعه قرار گرفت . در سال ۱۹۵۴ استعداد داشتن بیماری همولتیک را مربوط به یک عیب داخل گلبول قرمز دانسته‌اند (۶) .

طبیعت این عامل داخلی و این نقص بوسیله تزریق گلبول قرمز نشاندار شده با Cf51 از اشخاص با آتریم طبیعی به بیماران^۲ که استعداد ابتلا به بیماری همولتیک را در اثر حساسیت به پریماکین داشته‌اند نشان داده شده است و نیز عکس این عمل، یعنی تزریق گلبول قرمز نشاندار (Cf51) از اشخاص حساس به پریماکین به افراد سالم انجام گرفته و سپس گیرندگان اریتروسیت‌های نشاندار یک دوز درمانی پریماکین دریافت داشته‌اند . افراد حساس به پریماکین پس از مصرف آن دچار یک همولیز حاد بوسیله گلبول‌های قرمز خود گردیدند، همچنین ملاحظه گردید که اریتروسیت‌های طبیعی نشاندار شده در اشخاص حساس به پریماکین دارای طول عمر طبیعی بوده‌اند، ولی اریتروسیت‌های حساس به پریماکین نزد اشخاص سالم دوران عمرشان کوتاه‌تر می‌باشد. (۴) در سال ۱۹۵۶ نیز کارسون (۵) پریماکین را بعنوان تولید کننده کم‌خونی همولتیک همراه با نقصان آتریم G-6-PD در گلبول‌های قرمز معرفی و ثابت نمود . آتریم G-6-PD در متابولیسم مواد قندی شرکت داشته و سبب تبدیل گلوکوتایون اکسید شد (GSSG) به گلوکوتایون احیا (GSH) میشود. بنظر میرسد گلوکوتایون احیا شده برای بقای گروه سولفیدریل در جدار گلبول قرمز و در سطح آن ضروری است . گلوکوتایون احیا شده همچنین احتمالاً رل مهمی را در کاتوبولیسیم هیدروژن پراکسید در داخل گلبول قرمز دارد (۱۵) .

تحقیقات درباره آتریم G-6-PD در اجتماعات مختلفه انسانی نشان داده است که واریانتهای ژنتیکی زیادی از این آتریم وجود دارد، بطوریکه، بطوریکه تا بحال در حدود ۵۰ واریانت آنرا شرح داده‌اند که از نظر اختصامات الکتروفوزی ویسوسیمیمیایی با آتریم طبیعی فرق دارد . در بعضی از واریانتهای فعالیت آتریم طبیعی میباشد، برای مثال، برای مثال واریانت A⁺ در سیاه‌پوستان (۳) را میتوان نام برد که عاری از تظاهرات کلینیکی میباشد. گروهی دیگر از واریانتهای کمبود فعالیت آتریم G-6-PG داشته و افراد این دسته بر اثر مصرف بعضی از داروها و مواد مختلفه نظیر باقلا و همچنین برخی از عونتها، بخصوص عفونت‌های ویرال مبتلا به عارضه همولیز میگردند برای مثال واریانت A⁻ در سیاه‌پوستان (۲۰) و نوع مدیترانه‌ای (۱۳) را میتوان نام برد و بالاخره دسته سوم واریانتهایی با آتریم ناپایدار وجود دارد که حتی بدون عامل خارجی دچار عارضه همولتیک مزمن میگردند نظیر G-6-PD نوع اوکلاهما (۱۱) و شیکاگو (۱۲) در افراد این گروه همولیز حتی بدون مصرف دارونیز عارض میگردد .

همانگونه که موتاسیون‌های مختلفه سبب پیدایش هموگلوبین‌های غیر طبیعی

۱ - Cordss

۱ - Fava - beans

با تظاهرات کلینیکی متغیر میگردد تیپ‌های مختلفه آتریم G-6-PD نیز با تظاهرات متفاوت وجود دارد .

اغلب واریانتهای G-6-PD نادرند، ولی بطور معمول بعضی از آنها در اجتماعاتی که ژن هموگلوبین‌های S, E و تالاسمی وجود دارند دیده میشود در ایران نیز همانند سایر نقاط دنیا هموگلوبینوایتها (۱۷) و نیز کمبود فعالیت آتریم G-6-PD شایع است بدین منظور مطالعاتی بر روی تعدادی از دونورهای حرفه‌ای مرکز انتقال خون بیمارستان رازی انجام دادیم که، نتایج آن ذیلا شرح داده میشود :

نمونه‌برداری و روش آزمایش :

جهت بررسی فعالیت آتریم G-6-PD از تعدادی دونورهای حرفه‌ای (دونورهای حرفه‌ای افرادی هستند که بطور متوسط ۷ تا ۱۰ روز یکبار برای خون دادن به یکی از مراکز انتقال خون در تهران مراجعه و خون میدهند) مرکز پزشکی رازی خون‌گیری بعمل آمد . نمونه‌ها بر روی ماده ضد انعقاد نیترات دوسود گرفته شد . بعد از نمونه‌برداری از تمام خونها ابتدا آزمایش اسکرین^۱ بروش فلورسنت نقطه‌ای که توسط بوتلر^۲ (۱) معرفی گردیده است بعمل آمد . ضمناً جهت صحت آزمایش فوق روش نامبرده قبلاً در آزمایشگاه ایمنو شیمی با روش‌های مختلفه نظیر بریان کرزیل بلو^۳ و متهو گلوبین ریدکشن تست^۴ مقایسه گردید و مشخص شد که روش فلورسنت متدی بسیار مطمئن و ساده میباشد .

اصول آزمایش فلورسنت نقطه‌ای عبارت است از تشکیل $NADPH_2$ (نیکوتین، آمید آدنین‌دی نوکلئوتید فسفات احیاء شده) در حین فعالیت آتریم G-6-PD میباشد . $NADPH_2$ در زیر چراغ اولتراویوله بشدت فلورسانس نشان میدهد هر گاه آتریم G-6-PD فعالیت داشته باشد $NADP$ (نیکوتین آمید آدنین‌دی کلئوتید فسفات) که در محلول آزمایش وجود دارد به $NADPH_2$ تبدیل میشود که ماده فلورسانس قوی میباشد و در تحت اشعه اولتراویوله نقاط فلورسانس را بوضوح میتوان مشاهده نمود ، بنابراین عدم فلورسانس دلیل فعال نبودن آتریم گلوکز شش فسفات دهیدرژناز میباشد . چون میزان قدرت نقاط فلورسانس بستگی به فعالیت آتریم دارد لذا از خون‌هایی که فلورسانس ضعیف داشتند و همچنین آنهایی که هیچگونه فلورسانسی نشان ندادند و نیز تعدادی از نمونه‌های با فلورسانس طبیعی (معروف فعالیت طبیعی آتریم میباشد) آزمایش کمی بروش اسپکتروفتومتری کیت بهرینگر انجام گردید و در نتیجه مقدار فعالیت آتریم در طول موج ۳۶۶ میلی مو اندازه گیری شد . آزمایش براین منباست که آتریم G-7-PD باعث تبدیل $NADPH_2$ به $NADP$ میگردد ماده اخیر یعنی $NADPH_2$ در طول موج ۳۶۶ میلی مو دارای حداکثر جذب میباشد. بنابراین در مدتی که واکنش انجام می‌شود با تبدیل وازدیاد ماده $NADPH_2$ جذب در طول موج ۳۶۶ بالا میرود و میتوان با محاسبه از روی O. D در این طول موج مقدار فعالیت آتریم را تعیین نمود .

نتایج و بحث :

از تعداد ۷۳۸ نفر از دونوره‌های حرفدای که بدبخش انتقال خون مرکز پزشکی رازی مراجعه نموده‌اند آزمایش از نظر تعیین میزان فعالیت آنزیم G-6-PD بعمل آمد. از این عده ۲۰ نفر بطور کامل فاقد فعالیت آنزیم G-6-PD بودند و تعداد پنج نفر از حد طبیعی داشتند. که در جدول زیر مشخص گردیده است .

جنس	تعداد	در صد	روش فلورسنت	روش اسپکتروفتومتری (آزمایش کانتیتاتیف)
مرد	۲۰	۲/۷۱	-	۰
مرد	۵	۰/۶۷	±	۲۳-۷۱
مرد	۷۱۳	۹۶/۶۲	+	۲۲ ۱۵۰-۲
مجموع	۷۳۸	۱۰۰		

میزان طبیعی آنزیم بروش اسپکتروفتومتری با اریتروسیت $10 / \mu\text{m} - 240 - 120$ می‌باشد.

نقصان فعالیت آنزیم G-6-PD یکی از شایع‌ترین بیماریهای ارثی میباشد و از نظر انتقال ژنتیکی توسط ژنهای واقع در روی کروموزوم جنسی صورت می‌گیرد. در این شکل از انتقال ژنتیکی ژن غیرطبیعی در روی کروموزوم X حمل میشود لذا در جنس مذکر X Y همی‌زیگوت^۱ است و در جنس مؤنث هر گاه هر دو کروموزوم X وجود داشته باشد در اینصورت XX هموزیگوت^۲ میباشد. و هتروزیگوت X X فقط در زنها دیده میشود (۱۰). بنابراین مردانی که حامل این ژن میباشند بیماری‌رانشان میدهند، ولی زنها ممکن است یا حامل ژن بوده و یا بیمار باشند.

گزارشات مربوط به نقصان فعالیت آنزیم گلوکز شش فسفات دهیدروژنا در گلوبول‌های قرمز بمقدار زیاد مابین گروههای نژادی مثل مدیترانه‌ای و سیاه‌پوستان دیده شده است. موارد پیدا شده در ساکنین کشورهای سواحل مدیترانه و همچنین ساردین شده است. ۴۸ - ۱۴ درصد (۹) و در بعضی از نقاط یونان بالاتر از ۳۲ درصد در مردان مشاهده شده است (۹). مطالعاتی که بوسیله گرگ و همکارانش^۳ (۹) در جزیره مالت انجام گرفته است نقصان فعالیت آنزیم G-6-PD را در نوزادان پسر $5/8\%$ گزارش نموده است. امروزه نقصان فعالیت آنزیم G-6-PD را یکی از عوامل هیپر بیلروبینمی نوزادان میدانند و این بنابر تحقیق بسیاری از دانشمندان در کشورهای مختلف صورت گرفته است (۱۸ و ۱۶ و ۸ و ۷).

۱- Hemizygot

۲- Homozygot

۳- Grech et al

بنابر بررسی‌های انجام شده در یونان موارد پیدایش همولیز ویرقان نوزادان بیشتر از ۵ درصد مربوط به کمبود آنزیم G₆-PD دانسته‌اند (۸)، ولی بر طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی نقصان آنزیم G₆-PD بطور کلی در نقاط مختلف دنیا کمتر از ۳ درصد بوده است (۱۳).

در ایران مطابق پژوهش‌های دکتر نفیسی (۲۱) در سال ۱۳۴۴، ۶ درصد از ایرانیان به کاعش یا فقدان آنزیم G₆-PD در گابولهای قرمز دچار بوده‌اند همچنین در این مورد مطالعاتی توسط محققین دیگر انجام گرفته که خلاصه آن در جدول زیر مشاهده میگردد (۱۴) واریانت‌هایی که در ایران دیده شده هنوز از لحاظ الکتروفورزی مورد مطالعه کامل قرار نگرفته، در چند کار اولیه که بوسیله این آزمایشگاه و گروه فارماکولوژی دانشکده پزشکی انجام شده نوع مدیترانه‌ای این آنزیم بیشتر دیده شده است. نتیجه آزمایش الکتروفورزی و دنا توریسین حرارتی این آنزیمها را بزودی گزارش خواهیم کرد.

با توجه باینکه هر ساله تعداد زیاد از افرادی که دچار نقصان فعالیت آنزیم G₆-PD هستند با خوردن باقلان تازه مبتلا به سندرم فاویسم میگردند و این بیماری در شمال و جنوب ایران فراوان میباشد و جهت درمان آنان احتمالاً از خون‌دونورهای حرفه‌ای از طریق بانکهای خون ترانسفوزیون میگردند که بنابر تحقیقات مندرج در این مقاله تعداد قابل ملاحظه‌ای از آنان دچار نقصان فعالیت آنزیم G₆-PD بوده‌اند لذا پیشنهاد میشود از کلیه دهنندگان خون آزمایش جهت تعیین فعالیت آنزیم G₆-PD بعمل آید و از خون کسانی که مبتلا به نقصان فعالیت آنزیم مذکور میباشد تا آنجا که ممکنست به بیماران مبتلا به فاویسم ترانسفوزیون انجام نگیرد ضمناً واضح است که مطالعه دفینسنی G₆-PD میتواند به حرکت جمعیت‌ها از طریق تعقیب ژن به متخصصین در علم ژنتیک جمعیت کمک فراوان نماید. (۲)

REFERENCES

1. Beutler, E., (A series of new screening procedures for pyruvate kinase deficiency, glucose-6-phosphate dehydrogenase deficiency, and glutathione reductase deficiency). Blood, Vol. 26, No. 4. Page 553, October (1966).
2. Beutler, E., (Screening for glucose 6-Phosphate dehydrogenase deficiency, Israel J. Med. Sci., Vol. 9., No. 9-10, (1973).
3. Boyer, S.H., Porter, I.H. and Weilbacher, R.G. Proc. Natl. Acad. Sci. 48:1868, (1962).
4. Brewer, G.J., Tarlov, A.R. and Kellermeyer, R.W., (Hemolytic effect of primaquine : XII shortened erythrocyte life span in primaquine sensitive male Negroes in the absence of drug administration), J. Lab. Clin. Med. 58 :217, (1961).
5. Carson, P.E., Klanagan, C.L., Ickes, C.E. and Alving, A.S., Science, 124, 484-485, (1956).
6. Dern, R.J., Weinstein, I.M., Le Roy G.V., Talmage, D.W. and Alving, A.S. : (The hemolytic effect of primaquine, I. The localisation of the

- drug-induced hemolytic defect in primaquine sensitive individuals). J. Lab. Clin. Med. 43 :303, (1954).
7. Doxiadis, S.A., Fessas, Ph. and Valaes, T., (Glucose-6-Phosphate dehydrogenase deficiency. A new etiologycal factor, of sever neonatal jaundice). Lancet, 1, 297, (1961).
  8. Fessas, Ph., Doxiadis, S.A. and Valaes, T., Neonatal Jaundice in glucose-6-phosphate dehydrogenase deficient infants. British Medical Journal, I, 1359, (1962).
  9. Grech, J.L. and Vicatou, M., (Glucose-6-Phosphate dehydrogenase deficiency in Maltese new-born infants). British Journal of Haematology 25, 261, (1973).
  10. Harris, J.W. and Kellermayer R.W. The red cell, ed. by Harvard University Press, P. 567, Cambridge, Massachusette, (1970).
  11. Kirkman, H.N. and Riley, R.D., Am. Diseases Children, 102, 213-320, (1961).
  12. Kirkman, H.N., Posenthal, I.M., Simon, E.R., Carson, P.E. and Brinson, A.G. J. Lab. Clin. Med. 63, 715-725, (1964).
  13. Kirkman, H.N., Schettini, F. and Pickard, B.M., J. Lab. Ulin. Med. 63, 726-735, (1964).
  14. Livingston, F.B., (Data on the abnormal Hemoglobins and Glucose-6-Phosphate dehydrogenase deficiency in human populations, 1967-1973). Museum of Anthropology. The University of Michigan Technical Report, Number 3, ANN ARBOR, (1973).
  15. Motulsky, A.G. and Yoshida, A., (Methods for the study of Red cell glucose-6-Phosphate dehydrogenase in : Biochemical Methods in red cell genetics. Ed. by J.J. Yunis, P. 51, Academic Press, New York, (1969).
  16. Panizon, F., Erythrocyte enzyme deficiency in unexplained kernicterus. letter) Lancet. II, 1093, (1960).
  17. Rahbar, S., Hemoglobinopathis in Iran, XIV International Congress of Hematology Sao Paulo Brasil, July (1972).
  18. Weatherall, D.J. (Enzyme deficiency in haemolytic disease of the new-born). Lancet II, 835, (1960).
  19. WHO. Technical Report, Series No. 338, (1966).
  20. Yoshida, A., Stamatoyannopoulos G., and Motulsky, A.G., Science, 155, 97-99, (1967).

۲۱. دکتر رضا نفیسی - کتاب بیوشیمی پزشکی چاپ پنجم صفحه ۳۵۱ سال

. ۱۳۵۲

جدول مطالعه نقصان G-6-PD در اجتماعات مختلفه ایران (۱۳)

نام محقق	تاریخ	درصد مبتلایان به نقصان G-6-PD	تعداد مبتلایان به نقصان G-6-PD	جنس	تعداد	محل	اجتماعات
Howman, J. E. and Walker D. G.	۱۹۶۳	۱۱/۳	۱۵	مرد	۱۳۳	شیراز	قشقایی
"	"	"	"	مرد	۱۶۴	تهران-بزرگ	زرتشتیان
Jedaayat, Sh., Amerstahy, P., et al	۱۹۶۹	۹/۹	۵۵	مرد	۵۵۷	تهران	مسلمان
"	"	"	"	زن	۲۸۸	تهران	مسلمان
Pergenes, H. and Gherardi, M.	۱۹۷۱	۶/۵	۵	مرد	۷۷	مریوان-بانه	کرد
Behman, H., Pickles, H., et al.	۱۹۷۱	۲/۲	۴	مرد	۱۸۴	کردستان	کرد
Jacobsfield, P., Mahboubi, E.,	۱۹۶۷	۹				اصفهان	مسلمان

جدول قسمتی از رفرنس شماره ۱۳ استخراج شده است